

לוארקי ורלה לספר לו אמר לו רבינו הקדוש שתוק כבר ידוע הכל וכאשר בא הה"ק ר"י לביטו אמר לאביו הק' הלא כיון שראינו שהרבי מווארקא כך גדול הוא ולמה הוא מתפלל כאיש פשוט השיב לו ידוע חדע בני שהרבי מווארקא הולך כמו דג במים שהולך ישר בלי שום תנועה כן הוא אין לריך לשים יגיעה וגם הוא הבעה"ב מהעולם ואין עושים בשמים שום דבר בלתי ידיעתו והנה החסיד ר' נתן ז"ל משם שמע בעלמו מפי הה"ל ז"ל את כל זאת:

(ל) **בספר** ח"י מביא אשר פ"א העין איש אחד לדבר עליו בהחל"ל שלו ורלו החסידים לקיים לו פסק כמוכן וקרא לו רבינו הקדוש ואמר לו הלא שוטה אחת שמדבר אחת עלי צפני אנשי שלומי ויוכלו להרע לך גם מה חדע לדבר עלי לכן אתן לך ענה התעכב אללי איזה זמן ויתוודע לך הרבה די מה שיש לדבר עלי ופ"ק החולה ומדבר ולא תהי' ירא וגם יהי' לך הרבה לדבר והוא הפלא ופלא גודל ענותנותו:

(א) **עין** פ"א כשאכל סעודת הערב וכבר הי' סוף הלילה ונתן המשמש את המרק לפניו והוא שתה כך עם טעם ערב כאילו היתה מרק המובחר שבטובות וכאשר המשמש זרק את הבשר מן הקדירה ליתן לו נפל מן הקדירה אגודת עשב שהי' מונח שם בהקדירה להדיח הכלים ומה היתה המרק שאכל והמשמש טעה ורבינו הקדוש לא הרגיש כלל מובן מזה גודל טעמו שהי' לו צמאכלים לרוב פרישותו:

(ב) **רבינו** הק' אמר על מאמר ר"י במגילה דף כ"ח לא ששתי בתקלת חצירי מה זה רבותא על ר"י שלא שמח בתקלת חצירו ואמר הפירוש הוא כך שכך הי' נוגע לו לער של חצירו עד דכדוכה של נפש והי' נשבת ממנו כל שמחה אפי' בעת הלורך לשמוח בעת שהי' תקלת חצירו ח"ו:

(ג) **הנה** שמעתי מפי איש גאמן ששמע

ושמע בעלמו מר"א הנ"ל את כל זאת: (ח) **פ"א** בא איש אחד לפניו עם התגללות שאין לו פרנסה ר"ל והי' שם אללו הגה"ק ד"פ וצללה"ה מגריצא ואמר לתלמידו הק' הנ"ל הנה זה האברך בוש לפני לומר הרישא ואומר הסיפא ולא הבינו דברי קדשו ופירש הגה"ק הנ"ל ד"ק דבמשנה קידושין איתא אלא שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי וזה הי' כוונת רבינו הק':

(ט) **הנה** בעיר חדש סמוך לפילינא הי' שם חב"ד הה"ל ר' מאטילי ז"ל והוא נסע לפרשיסחא ואח"כ להרב הקדוש ר' שלמה ליב לענטשנער וצללה"ה פ"א נפל למשכב ר"ל וגזרה החולי עליו ר"ל עד שהח"ק עמדו אללו והדליקו נרות ופתאום ויישן הרב והקיץ ונעשה צרי' חדשה והי' לפלא צעיני כולם וסיפר להם שחלם לו שכבר נפטר והעמידו אותו אלל פתח הגיהנם והציט שם וראה את כל העונשים קשים ר"ל שעינין להחוטאים ר"ל עם הבכיות והלעקות וכדמה לו שעומד שם זמן כביר והי' רע לו מאוד כי מה יהי' הסוף שלו פתאום שמע קול שמכריזין שתוקו ויהי' דרך ארץ כי הרב ר' יצחק מווארקא הולך ודימה בנפשו הלא מכיר אותי בטוב מפרשיסחא לכן בוודאי יעשה טובה לי אולם מתחמת הרעש גדול שכולם היו דוחפים לקרב אללו לא הי' יכול לבשת אליו ובחזירתו התאמן בכל כוחו ויגש אליו ואמר לו רבינו הק' מאטיל מה אתה עושה פה הלא עדיין אין לך בן זכר לך לביתך וייקץ בן סיפר להאנשים שם יהנה התחיל להתרפאות עד שנעשה צריא ודימה בנפשו הלא מהראוי ליסע לווארקא ולהחזיק לו טובה ע"ז אולם הי' ירא מלענטשנע שלא יקפיד עליו ע"ז לכן נתישב בדעתו ונסע ללענטשנע וסיפר לו כל העובדא ואמר לו הה"ק מלענטשנע בוודאי לריך אתה ליסע לווארקא וליתן לו תורה ע"ז ושלא עמו ג"כ את בנו יחידו הה"ק ר' יהושע וצללה"ה וכאשר בא

מינוטים ואח"כ אמר לו ידוע תדע צעת
שהיית ילד לחקה עם שאר ילדים ואח"כ
בדרך נחוק לקחת **טבעת** והלכשת לענף
אחד מן **האילן** ואמרת **הרי** **את** מקודשת
לי ושם הי' יושבת מסע"א ר"ל והיא הורגת
את בניך ר"ל ויזכור האיש הדבר כי אמת
היא וצכה לפניו שיהן לו עלה ואמר שיהן
לו נייר וחרט וכתב שם איזה שורות על
הנייר וליווה לו שילך לאילן אחד אה
שיאמר לו ויאמר לאילן הריני נוהן לך זה
בחורת גירושין והוא עמד כך אלל החלון
והציט עד שגמר זה וחזר אליו ואמר לו
כבר יש לך ישועה וכן הוה והנה האיש
הנ"ל הי' עומד שם וראה כ"ז וכיון שראה
שים עם הכושר אמר לו ברכני גם אני
ויברכהו עם אריכות ימים ומן אז והלאה
נסע למקום אחר צביל שראה שהעולם
יתחילו להציט אחריו וזה הכותב הי' רבינו
הק' מווארקיי הנ"ל :

(לד) **בספר** א"י הביא אשר סמוך
לווארקיי הי' דר איש
אחד בכפר וציוס הו"ר צבוקר עשה לעלמו
הושענא והלך לווארקיי לרבינו הק' הנ"ל
ולהתפלל שם הי' תפוש ההושענא בידו
ופגעו אדון אחד ושאלו מה בידך ואמר לו
הושענא ואמר לו אמור „מייטעלא” והכהו
מכות אכזריות שיאמר כך והוא לא ראה
צבוס אופן רק אמר דוקא הושענא שוב
שאל לו להיכן אתה הולך אמר לו להרבי
מווארקיי אמר לו אמור „דא יולקא” והכהו
עוד הפעם מכות רלח והוא לעק דוקא
להרבי צחוק כך געלס השר וכשצא
לווארקיי שאל לו רבינו הק' מה הי' לך
בדרך וסיפר לו כל העובדא אמר לו רבינו
הק' תדע שזה השר הי' הצע"ד ורלה לאבד
אותך ח"ו צב' אופנים שתבזה המלוה
ושתקרא הרבי צבנו וגסים גדולים הי'
לך שעמדת צבסיון ונקרע הגז"ד מעליך
מרע לטוב ותכתב ותחתם לחיים טובים
וכן הוה שהי' לו שנה טובה :

(לה) **הנה** שמעתי מפי הרב הגאון
החסיד מפירסס וכו' מוה"ר
צ"ה

מפי אחד שראה איש אחד שהי' זקן גדול
והי' עוד בעל כח גדול והי' לפלא וסיפר
לו האיש הנ"ל עובדא מרבינו הק' שרבינו
הק' בימי שלומיו הי' כותב ביער אחד
והי' שם ג"כ קאסירער והאיש הנ"ל ג"כ
הי' משרה שם הנקרא „גייאווי” ועוד
משרתים היו שם פ"א הרגיש הקאסירער
שהערלים גנבו עלים מהיער וליווה
להמשרתים שישמרו צלילה את היער מן
הגנבים ואם יתפסו גנב יהי' חלי קנס שייך
להם וכן עשו פתאום צלילה ראה האיש
הנ"ל שגם הכותב הנ"ל הולך בהיער צלילה
והי' לו לפלא כי אין דרכו של כותב לחפש
גנבים צלילה והציט וראה שהוא הולך לבור
מלא חולעים ומוראווקעס ופושט מלבושיו
והולך שם ערום עד שדמו שוחת מכל בשרו
ובסגנון הי' צור מלא מים ויכנס לשם
וטבל שם והלך לביתו כיון שראה האיש
הנ"ל חקר אחריו בהלגע גם לילה שני
וכן הוה בכל לילה ולילה והי' הדבר טעון
בלבו להתזיקו לאיש קדוש ולא גילה לשום
איש פ"א עשה הקאסירער צרי"מ וקודם
הצרי"מ קרא לכל המשרתים וגחן להם
לעקיך וי"ש כנהוג אח"כ ציקס מהם
שיצרכו אותו שיגדל הילד ושאלו אותו מה
היא אשר רולה דוקא ברכתם וסיפר להם
אשר יש לו סיבות ר"ל צעת שגולד לו צ"ז
עוד קודם הצרי"מ או תיכף אחר הצרי"מ
הולך לעולמו ולא יוכל לגדלו ר"ל ולא יוכל
האיש להתאפק ואמר לו ידוע תדע ששום
איש לא יעזור לך רק הכותב שלנו הוא
יעזור לך כי איש קדוש הוא ויספר לו כל
העובדא הנ"ל ונתיישב ושלח אחר הכותב
הנ"ל וכיצד אותו ג"כ בלעקיך וי"ש ואח"כ
סגר הדלת בעדו ואמר ברכני נא וסיפר לו
מלכתו ר"ל אמר לו הכותב וכי מה חרלה
נמני וכי אני רב או רבי אמר לו לא
תעלימו ממני כי נחוודע לי מכס לאיש
קדוש וגם אשתו צכתה לפניו במר נפשה
ואמרה הושיעה אדוני וכיון שראה שצבוס
אופן לא יניחו אותו וישב על הכסא
החזיק את ידיו הקדושים מול פניו איזה